

nugældende regler, jf. § 1 i bekendtgørelse nr. 886 af 11. december 1986 om støtte til køb af bil efter bilstandslovens § 58, men der er ikke herved tilsigtet en ændring med hensyn til personkredsen, der kan opnå støtte til køb af bil. I stk. 1, 2. pkt. videreføres reglen i bilstandslovens § 58, stk. 5, hvorefter støtten til køb af bil ydes med et rentefrit lån inden for en fast låneramme. Beløbet reguleres én gang årligt med satsreguleringsprocenten, jf. lovforslagets § 133, stk. 3.

Stk. 2 svarer til bilstandslovens § 58, stk. 10, hvorefter der i særlige tilfælde kan ydes lån udover den faste låneramme. Dette udvidede lån er rente- og afdragsfrit, uanset ansøgerens indkomstforhold.

Stk. 3 samler med redaktionelle ændringer bemyndigelsesbestemmelserne i bilstandslovens § 58. Der tilsigtes således ingen realitetsændringer med hensyn til, hvad der kan fastsættes i en bekendtgørelse. Dog foreslås det, at det overlades til socialministeren at fastsætte regler om indkomstgrundlagets betydning for hvor stor en del af lånet, der skal tilbagebetales.

Efter stk. 4 videreføres den nuværende ordning, hvorefter afgørelse om støtte træffes efter indstilling fra kommunalbestyrelsen, ligesom kommunalbestyrelsens kompetence til at træffe afgørelse om hensstand med tilbagebetaling og eftergivelse af lån, jf. bilstandslovens § 58, stk. 11, opretholdes.

Bilstandslovens § 58, stk. 12, om inddrivelse af forfaldne, ikke betalte afdrag på billån er ikke medtaget, da det følger af lovforslagets § 115, stk. 2, at afdragene kan inddrives efter reglerne for inddrivelse af personlige skatter.

Til § 98

I den gældende lovbestemmelse er det alene nævnt, at det er en forudsætning for støtte til hjælpemidler, at hjælpemidlet ikke kan ydes efter arbejdsskadeforsikringslovgivningen eller som led i behandling på offentligt sygehus. Forslaget tilsigter en tydeliggørelse af princippet om sektoransvarlighed.

Til § 99

Kommunernes og amtskommunernes vejledningsopgaver på hjælpemiddelområdet fremgår dels af de generelle bestemmelser i bilstandslovens §§ 28 og 29, dels af bilstandslovens § 58 a. Forslaget er en samenskrivning af disse regler. Bortset fra amtskommunens vejledningsforpligtelse i relation til hjælpemidler ydet efter § 95, stk. 2, og forbrugsgoder efter § 96, stk. 2, er der ikke tilsigtet ændringer i den nuværende opgavefordeling mellem kommuner og amtskommuner.

Til § 100

Forslagets stk. 1 svarer til bilstandslovens § 59, stk. 1. Dog er terminologien ændret, således at den er bragt i overensstemmelse med formuleringen i de øvrige bestemmelser om personer med nedsat funktionsevne. Der tilsigtes med ændringen ingen ændring i målgruppen, og bestemmelsen omfatter således fortsat børn og voksne.

I stk. 2 foreslås indført en mulighed for at yde hjælp til anskaffelse af en bolig i de ganske særlige tilfælde, hvor der af praktiske grunde ikke kan foretages boligindretning, og kommunen ikke kan anviser anden egnet bolig.

En sådan hjælp kan i dag ydes efter bilstandslovens § 48, hvor der ydes hjælp til dækning af merudgifter ved en dyrere bolig, som er nødvendig på grund af en persons handicap. Reglen har udviklet sig fra en praksis, hvorefter der ydes tilskud til højere husleje ved flytning fra en billigere lejlighed til en dyrere, som var mere handicapegnet, til også at omfatte dækning af højere boligudgifter i fast ejendom, som den pågældende selv ejer. Denne ydelse hører mere naturligt sammen med de regler, som sigter på at sørge for, at boligen er et egnet sted at opholde sig i for personer med nedsat funktionsevne, hvorfor reglen foreslås indsat som stk. 2.

Forslagets stk. 3 tydeliggør adgangen til at fastsætte regler om tilbagebetaling af hjælpen efter stk. 1 og 2, når vedkommende bor i egen ejendom.

Gennem årene er der blevet rejst nogle problemer i forbindelse med de gældende regler om boligændring, om hvorvidt kommunen kan kræve tilbagebetaling af værdien af ydelsen i det omfang, der er tilført ejendommen en merværdi, og om der kan kræves pant i ejendommen for den del af ydelsen, som i givet fald skal tilbagebetales.

Der har især været problemer med hensyn til, hvad der skal tilbagebetales, hvornår det skal tilbagebetales, og om pantet skal rykke for andre kreditorer. Derfor er der på baggrund af Kompensationsudvalgets forslag, foretaget de nødvendige tydeliggørelser i regelsættet på baggrund af den allerede udviklede praksis, hvorefter det tilbagebetalingspligtige beløb i visse tilfælde sikres ved at oprette og tinglyse pantebrev.

Dette kan ikke lade sig gøre i forbindelse med ydelse af merudgifter ved boligskift efter bilstandslovens § 48.

Hjælpen til boligskift efter bilstandslovens § 48 ydes i dag enten som en éngangssum, som normalt er forskellen mellem prisen på ny og gammel bolig, eller som en månedlig ydelse til dækning af merudgiften. Begge ydelsesmåder volder store problemer,